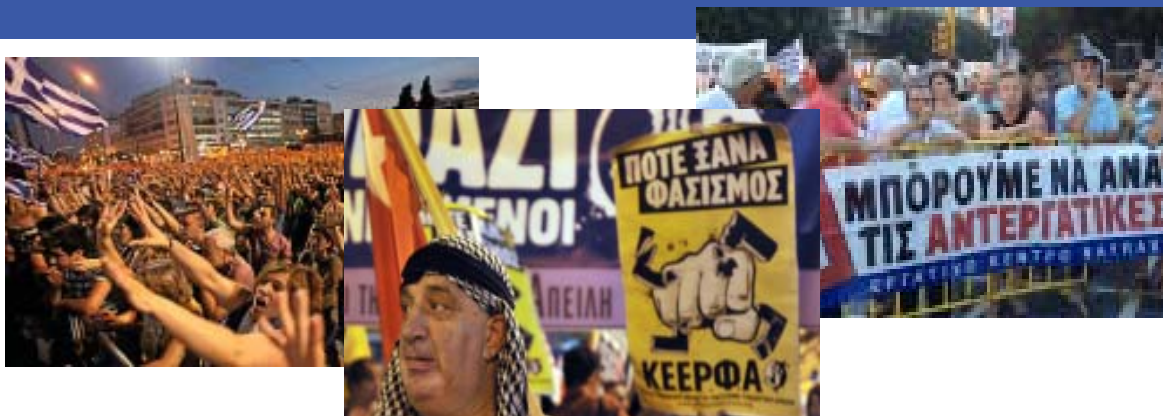

SOLIDARITET 0030

HISTORISKT MAKTSKIFTE NÄRA I GREKLAND

Grekländs parlament upplöstes strax innan nyval och nyval utlystes den 25 januari eftersom regeringens presidentkandidat Stavros Dimas inte fick de 180 röster i parlamentet som skulle ha krävts för att bli vald, rapporterar tidningen Flamman.

I opinionsmätningarna leder vänsterpartiet Syriza med omkring 35 procent av rösterna. Antonis Samaras, Grekländs premiärminister tillika partiledare för högerpartiet Ny demokrati, mobiliserar nu landets väljare för att förhindra ”en nationell katastrof”, det vill säga en valseger för Syriza, som har sina rötter inom den grekiska eurokommunistiska rörelsen.

Syrizas ordförande Alexis Tsipras har presenterat ett program för en ny vänsterregering, som går ut på att skatterna för höginkomsttagare ska höjas, samtidigt som höjda minimilöner ska höja köpkraften för de flesta konsumenterna.

Syrizas framgångar beror inte minst på partiets kritik mot de nedskärningsprogram som den så kallade EU/IMF-trojkan har tvingat på landet. De drastiska nedskärningar som detta har resulterat i har starkt bidragit till att Grekländs BNP sedan dess har krympt ännu mer. Arbetslösheten ligger för närvarande på drygt 26 procent.

Syriza kräver att Grekländs utlandsskulder ska avskrivnas och vill omförhandla villkoren för nödlånen. Detta är inte särskilt förvånande:

Grekländs statsskuld är nu uppe i hela 175 procent av BNP.

”Nyval ändrar inte de uppgörelser vi har med Grekländs regering”, kommenterade dock Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble snabbt.

Tyska medier antyder dock att Berlin i verkligheten redan förbereder sig på att Grekland kan komma att lämna eurozonen, något som vid tidigare krismöten i samband med Grekländs långdragna ekonomiska kris kallats för ”grexit”.

”Tysklands regering ser ett avhopp från eurozonen som nästan oundvikligt om oppositionsledaren Alexis Tsipras blir regeringschef efter valet, överger budgetdisciplinen och inte betalar landets skulder”, skriver tidskriften Der Spiegel, med hänvisning till regeringskällor. Detta ”befaras” få konsekvenser för andra länder, till exempel Spanien, Portugal och Italien som brottas med liknande problem som Grekland.

OM VALRESULTATET RÄCKER TILL EN EGEN majoritet för Syriza kvarstår dock att se. Syriza får bland annat hoppas på att ett antal mindre partier missar parlamentets treprocentsspärr. Med detta i åtanke kan vänstern gynnas av socialdemokratiska Pasoks splittring. Grekländs tidigare premiärminister Giorgos Papandreou har bildat ett nytt socialdemokratiskt parti inför nyvalet. Det nya partiet ska heta ”Rörelse för förändring”. Pasoks splittring har varit väntat en längre tid och partiet förväntas nu missa treprocentsspärren.

HENNING S RUBIN

MERKEL, SÄTT STOPP FÖR BESPARINGSIDIOTIN

Tyskland kan välja mellan att brutalt slå ner en grekisk revolt eller att införa någon form av efterfrågehöjande ekonomisk politik i Europa.

Att Grekland går till parlamentsval den 25 januari är ett glädjande besked för det sargade, utmattade grekiska folket och för alla som vill kalla sig demokrater.

Eftersom det ser ut som vänsteralliansen Syriza kommer att vinna valet, utmanas på allvar eurozonens förtorkade besparingspolitik.

Syriza vill förhandla bort den gigantiska statskuld som fyra års nödlån har skapat, lån som grekerna inte haft någon glädje av, eftersom de gått till att undsätta tyska och franska banker. Man vill också lindra tillvaron för de många greker som idag för en förtvivlad kamp för överlevnad.

Realismen i Syrizas alternativ kan diskuteras, men viktigare är att det finns en opposition och en debatt. Demokratin dör om alla ska hålla klaffen och marschera i den takt som den tyska förbundskanslern Angela Merkel föreskriver.

Ingenstans har som i Grekland nedskärningspolitiken tillämpats mer aggressivt utan att ge de resultat som utlovats. Att det därför bland många greker finns en känsla av att alla uppoffringar man gjort varit meningslösa, är livsfarligt för demokratin.

Att det nu ska bli parlamentsval har öppnat för ett nervkrig mellan Tyskland och Grekland.

Häromdagen antydde tyska medier att Merkel kan tänka sig att Grekland lämnar euron. Syftet är förstås att inför valet sätta skräck i grekerna, där de flesta vill vara kvar. Inte heller Syriza vill lämna euron.

Merkels argument uppges vara att läget i eurozonen är stabilare än det var för två år sedan när frågan om grekiskt utträde senast var aktuell. Tror hon verkligen det, tyder det på att hon

förtränger verkligheten. För den enda stabilitet som finns idag är en stabil recession.

Nya siffror från Eurostat visar att eurozonen officiellt befinner sig i deflation. Och hur stabil är den tyska ekonomin, med tanke på den ryska kollapsen? Tyskarna har kortsiktigt tjänat på de destruktiva besparingarna som andra inom eurozonen tvingats göra, men man närmar sig nu en gräns där nackdelarna också för Tyskland börjar märkas.

”Europa är i en återvändsgränd; om något gör Grekland resten av Europa en tjänst genom att låta en väckningssignal ljuda”, skriver Paul Krugman i New York Times. Valet för tyskarna står mellan att brutalt slå ner en grekisk revolt så att den inte sprider sig till Italien och Frankrike eller att införa någon form av efterfrågehöjande ekonomisk politik i Europa.

Men utan ett slut på besparingsidiotin blir dessvärre de enda vinnarna bakåtsträvarna Ukip i Storbritannien, Front National i Frankrike och Alternative für Deutschland [AfD] i Tyskland.

BJÖRN ELMBRANT

NU GÅR RÄDSLAN OCH VREDEN TILL VAL

Gott Nytt Valår, önskade mina grekiska vänner när vi firade nyår. Den 25 januari är det dags för val igen. Det nya parlamentet ska då enas kring republikens president. Men Grekland är inte Sverige. Även om det snöar just nu. Konsensus och kompromiss är ingen grekisk gren.

När nyval utlystes lämnade 600 miljoner euro landet. Börsen började hosta och marknaden kalkylerade på kostnader för en eventuell GREXIT, det vill säga ett utträde ur eurozonen. Igen. Trots utförsäljningar, privatiseringar och stålbad. Trots svältlöner, välfärdsvandalisering och notoriska nedläggningar har skulden ökat till astronomiska 175 procent av BNP.

Inför ödesvalet hopas frågorna igen. Kommer det största partiet enligt opinionsundersökningarna, vänsterkoalitionen Syriza, kunna bilda regering? Kickas grekerna ut ur Eurozonen om de röstar fel?

Kvalar socialdemokratiska Pasok in i parlamentet? Backar Gyllene Gryning när hälften av deras gangstrar sitter bakom galler? Röstar grekerna kvar premiärminister Samaras som när han var i opposition kritiserade Trojkan för att i regeringsställning förvandlas till EU:s och marknadernas lydigaste elev?

NU ÄR DET RÄDSLAN OCH VREDEN SOM går till val. Rädslan röstar för dem som styrt landet sen juntans fall och viker sig för hotfulla halvsanningar från högre ort om att den förda politiken är den enda vägen. Vart vägen leder vet ingen. Inte heller om det är en utväg eller en återvändsgränd.

Vreden röstar revanschistiskt. Vreden vill fimpa dem som reade ut stränder, hamnar, flygplatser och lovade att alla uppoffringar skulle löna sig.

Flera taxiförare jag talar med som röstade på Gyllene Gryning 2012 för att straffa systemet, kommer nu att rösta på vänstern. Vassilis, en ensamstående pappa som hittade sin frus älskare i garderoben en natt, säger: "Det räcker inte med att slå ner pakistanier på stan eller befria torgen från flyktingar. Det krävs mer för att vi ska få tillbaka våra liv".

Dora, som reser runt med sin massagebänk i hela landet, säger: "Vår skuldkoloni styrs med mejl direkt från Bryssel och Berlin. Det enda som

fattas är tyska pansarvagnar på våra gator. Jag tror inte heller på vänstersagor utan täckning men jag vill ge Syriza en chans att göra mig besviken. De är vårt sista hopp".

Nu startar den förra premiärministern och Pasok-partiledaren, Georgios Papandreou ett nytt socialdemokratiskt parti som kan bli dolkstöten mot socialdemokratin. Med arvet från sin far och farfar som båda var premiärministrar skapar han demokratsocialisterna med en röd ros som emblem. I bästa fall klarar han partigränsen till parlamentet under ny flagg. I sämsta lyckas han splittra socialdemokratin, knapra vänsterns försprång och utesluta Pasok. Det kan innebära ett Grekland utan socialdemokrati. Tunt på mitten och tungt på kanterna.

"Med vänstern kommer kaos" varnar högern med EU-kören i ryggen.

"Värre kan det inte bli", svarar vänstern som i många medier kallas vänsterpopulister för att de bland annat lovar att 300.000 barnfamiljer utan el ska få värma sig i vinterkylan och tända en läslampa. För att de lovar att oförsäkrade arbetslösa som inte har råd att vaccinera sina barn ska få tillbaka sina sjukförsäkringar.

Populism finns i alla partier. Nu behövs bara en smula humanism och politiker som sätter landets bästa före sin egen makthunger.

ALEXANDRA PASCALIDOU

KAN VÄNSTERN STOPPA ÅTSTRAMNINGEN?

En nytt krig hotar i Europa: utkämpat, inte med vapen och stridsvagnar, utan med finansiella marknader och EU-diktat. Åtstramningen som härjade i Grekland, som mycket väl kan stå inför ett allmänt val, som kan medföra en regering som tar helt avstånd från åtstramningar. Underligt nog har detta inte hänt under de sex år som nedskärningar och fallande levnadsstandard som följde på Lehman Brothers kollaps.

Men om det radikala vänsterpartiet Syriza faktiskt inte segrar i en eventuell snabb opinionsundersökning på det nya året, kommer det utan tvekan att ske ett samordnat försök att kväva experimentet vid födseln. Det betyder något, inte bara för Grekland, utan för alla oss som vill ha en annan sorts samhälle och en paus från år av åtstramning.

VILKEN MISÄR SOM HAR DRABBAT GREKLAND! En av fyra greker är utan arbete; fattigdomen har stigit från 23 procent före kraschen till 40,5 procent; och forskning har visat hur viktiga tjänster som hälso- och sjukvård har drabbats av nedskärningar, även när efterfrågan har ökat. Inget under att landet har upplevt en politisk polarisering som har föranlett jämförelser med Weimartyskland. Den nynazistiska Gyllene Gryning - vilket får andra europeiska högerinriktade rörelser att se ut flummiga liberaler - lockade vid ett tillfälle upp till 15-procents stöd i opinionsundersökningarna; men är fortfarande ett hot, även om dess stöd tack och lov avtagit till hälften.

Men till skillnad från många andra europeiska samhällen - med anmärkningsvärda undantag för Spanien och Irland - har raseri och förtvivlan över nerskärningarna kanaliserats in i leden av den populistiska vänstern. Efter år i utkanten av grekisk politik blev Syriza ett fullfjädrat parti först 2012, och ändå vann man Greklands val till Europaparlamentet tidigare i år. De senaste opinionsundersökningarna ger Syriza en betydande ledning över den styrande borgerliga Ny demokrati. En radikal vänsterregering kunde mycket väl ta makten för första gången i EU:s historia.

Efter år av social ruin erbjuder Syriza greker något värdefullt: hopp. Även om det har slutat att kräva en omedelbar skuldavskrivning kräver det

en förhandlingslösning. Man har till exempel funnit på en europeisk skuldkonferens för att eliminera bort en del av skulden, som i Tyskland 1953. Syrizas manifest föreslår att återbetalning av skulden skulle kunna komma genom ekonomisk tillväxt, snarare än från budgetnedskärningar. Det vill ha en europeisk ny giv, som backas upp av en investeringsbank; ett fullt krig mot en endemisk skatteflykt i det grekiska samhället; ett akut sysselsättningsprogram; en höjd minimilön; och återinförande av kollektivavtal.

I ALLIANS MED ANTIÅTSTRAMNINGSKRAFTER såsom Spaniens växande Podemosparti, vill Syriza att EU överger en förlamande åtstramningspolitik till förmån för kvantitativa lättnader och en tillväxt-driven återhämtning.

Det finns en liten hake: de etablerades opposition i både Grekland och EU. Grekland styrdes av en hård högerjunta, överstarnas "regim 1967-1974, och det finns fortfarande klara antivänstersentiment på djupet i staten. Polisen har infiltrerats av Gyllene Gryningselement, som anklagas för att ha torterat antifascistiska demonstranter. Chefen för Greklands Bank har varnat för "irreparabel skada" för ekonomin om det sker en kursändring. Någon form av kupp - även en mer subtil än överstarnas 1967 - kan inte uteslutas.

OCH SEDAN FINNS DET EU-KOMMISSIONENS ordförande, Jean-Claude Juncker, en man som knappast har ett imponerande demokratiskt mandat och är mest känd för frågor om hans tidigare hemlands skatteflyktpolitik, och som redan har gjort klart att det grekiska folket inte bör rösta på fel sätt. "Jag tror att grekerna - som har ett mycket svårt liv - vet mycket väl vad fel valresultat skulle betyda för Grekland och euroområdet", har han sagt.

"Jag skulle inte vilja se extrema krafter komma till makten." Det finns rykten om att, om Syriza vinner, kunde Grekland berövas all EU-finansiering. Apokalyptiska tal om kapitalflykt och bankkriser går i överflöd. Marknader och elitpolitiker har sina vapen riktade mot de grekiska väljarna.

Syriza ledarskap har dock sina vänsterkritiker. De på partiets vänstra sida liknar Costas Lapavistas, en ekonomiprofessor vid London School of Oriental and African Studies, som tror dess program är omöjligt inom ramarna för den monetära unionen. Han tror att Syrizas försök att

förvandla EU är naivt, men tillåter partiet ”att berätta för folk att du kan ha kakan och äta den”, inte minst med tanke på att de flesta greker inte vill komma ut från euroområdet – även efter allt som har hänt dem.

En konfrontation hotar mellan en Syriza-regering och EU, menar han, och Grekland kommer att hotas med utpressning och möjliga ”fatale påtryckningar” från Europeiska centralbanken, som skulle kunna strypa det finansiella systemet i dagar. ”Grexit” kan ske, om Syrizas ledare vill det eller inte.

DET ÄR DÄRFÖR GREKLAND DESPERAT behöver solidaritet. För det första finns det en principiell punkt : att försvara suveräniteten och demokratin mot angrepp, vare sig inifrån eller utifrån. Men en Syrizaregering kunde stimulera andra anti-åtstramningskrafter över hela kontinenten. Det är tänkbart att Podemos kan ta makten i Spanien senare 2015. Die Linke i Tyskland – hjärtlandet av EU:s åtstramningsdrive – kunde också ges ett lyft.

Här i Storbritannien representerar Syriza en varning till Labour. Explosionen i Syrizas popularitet har allt att göra med att Labours systerparti i Grekland, Pasok, kom till makten och införde åtstramningar för sina egna supportrar. Konsekvensen? Pasok är nu på cirka 5 procent i opinionsmätningarna. I Storbritannien visar en del opinionsundersökningar redan att de gröna når upp till 9 procent, och detta innan en Labour-regering som implementerat nedskärningar har tagit makten.

TROTS DEN BRITTISKA ELITENS underskottsmani, finner en enkät av Ipsos Mori att medan 27 procent tror Labour ”får balansen rätt” när det kommer till utgifterna, tror 26 procent att partiet kommer att skära för mycket. En Syrizaseger skulle kunna stärka dem som vill att Labour erbjuder ett verkligt alternativ – eller alternativt, om majoritetsvalsystemet äntligen krossas, Storbritanniens egen Syrizaparti bildas.

Så 2015 kunde äntligen bli det år då åtstramningar möter sitt öde över hela kontinenten. Eller det kan det vara året som en demokratisk utmaning mot den ekonomiska galenskapen ströps till döds. Det är ett spel med höga insatser, där framtiden för miljontals människor skulle kunna påverkas.

OWEN JONES

PAPANDREOU LANSERAR NYTT PARTI

Greklands tidigare socialdemokratiske premiärminister George Papandreou lanserar ett nytt politiskt parti som framställer sig som reformistisk gentemot mot det gamla ”korrupta” systemet, rapporterar Al Jazeera.

Papandreou, son och sonson till premiärministern, utropade den 3 januari inför tusentals anhängare Movement of Democrat Socialists [Demokratiska socialisters rörelse].

Han presenterade sig själv som en beslutsam reformist mot den gamla ”korrupta” system som bringade den utdragna finanskrisen till Grekland.

Papandreou ledde Pasokpartiet, som grundades av hans far 1974, 2004–2012. Som premiärminister 2009–2011, bar han bördan av krisen och ansvaret för att underteckna en överenskommelse, som är avskydd av många eftersom ekonomin krympte med över en fjärdedel och arbetslösheten sköt i höjden till rekordnivåer.

I ett långt uttalande som börjar med fraserna ”Nytt år. Ny start. Dags för nästa stora steg för de progressiva krafterna i landet” bjöd den förre premiärministern in främst Pasoks medlemmar och supportrar att följa honom.

GEORGE PAPANDREOU HAR VARIT PÅ KANT med sitt parti sedan parlamentet bett honom att avgå direkt efter misslyckandet med att driva idén om en ”eurofolkomröstning” inför landets långivare, EU, IMF och ECB i november 2011. En vecka senare, ersattes Papandreou i partiledningen av Evangelos Venizelos.

Det är inte klart ännu, i vilken utsträckning Papandreous parti kommer krossa det redan politiskt döende Pasokpartiet som styrde landet i mer än tre decennier och i 2009 års val fick 45 procent av väljarnas röster. Enligt det mest extrema scenariot, kanske varken Pasok och Papandreous Demokratiska socialister klarar gränsen på 3 procent för att komma in i parlamentet.

Majoriteten av väljarna har redan vänt ryggen åt Pasok som ständigt stött de hårdaste åtstramningar ett land någonsin upplevt. Och många greker skyller Pasok för att ackumulera en stor offentlig skuld genom upplåning och utgifter som om det inte funnes någon morgondag.

HUGO TORSTENSSON

KAJSA EKIS EKMAN: DET FÅR VARA NOG NU

Inför valet om ett par veckor tyder allt på att vänsterpartiet Syriza går mot seger i det hårt krisdrabbade Grekland.

Journalisten och författaren Kajsa Ekis Ekman, som under en längre tid bevakat krisen i landet, säger till Arbetaren att det är första gången den så kallade nya vänstern kan ta hem en seger i ett parlamentsval i Europa.

– Det är på tiden. De senaste åren har landets statsskuld bara ökat, arbetslösheten är skyhögt, det saknas mediciner och läkare varnar för en humanitär katastrof. Trojkans program har visat sig vara useft och det måste helt enkelt komma en förändring, säger hon till Arbetaren.

PARALLELLT MED ATT KRISEN PÅGÅTT HAR Syriza växt sig allt starkare. Partiet är en hopslagning av flera olika vänsterorganisationer och bildades så sent som 2004. Men det är först de senaste åren som Syriza lyckats knyta till sig en betydande andel väljare.

Enligt Kajsa Ekis Ekman står det kommande valet mellan Syriza och det gamla gardet av politiker som gemensamt drivit en trojkavänlig linje.

– Landet har styrts av två härskande klasser i koalition. Dels den inhemska, representerad främst av högerpartiet Nea Dimokratia och diverse samarbetspartier, däribland socialdemokratiska Pasok. Dels den europeiska, representerad av trojkan bestående av Europeiska centralbanken, IMF och EU-kommissionen, säger hon.

Många menar att det ställs orimliga förhoppningar på Syriza. Du låter ändå optimistisk.

– Vad annat ska jag vara? Jag har sett folk som inte ens har mat för dagen. Det får vara nog nu. Valet står mellan högern och Syriza, det finns inga andra kandidater just nu, och om Syriza vinner kan det också förändra den politiska kartan i övriga Europa.

ÄR INTE RISKEN STOR ATT DE MÅSTE LIERA sig med mer mittenorienterade partier och därför bli ett i mängden?

– Får de inte tillräckliga mandat måste de naturligtvis söka samarbete och kommunistpartiet KKE vill inte, vilket betyder att de måste gå mot mitten.

– Svårigheten är snarare att som vänsterparti försöka göra reformer utan pengar i kassan, det här är inte Venezuela med massa oljeresurser. Samt att trojkan hotar med att sluta ge lån och utesluta Grekland ur euron om de säger nej till besparingar. I dag tas detta som tomta hot i Grekland. Folk har gått igenom så mycket att de ser det som att värre kan det i alla fall inte bli.

JOHAN APEL RÖSTLUND

IRLAND STÖDJER GREKISK SKULDKONFERENS

Den irländska finansministern Michael Noonan berättade vid en sammankomst med irländska ambassadörer i Dublin att han inte skulle avfärda tanken på att grekiska, irländska, spanska och portugisiska skulder diskuteras på en europeisk skuldkonferens, rapporterar Irish Times

Det är första gången en framträdande EU-politiker offentligt har varit positivt inställd till det förslag som står i centrum för den kampanj som bedrivs av vänsterkoalitionen Syriza och dess karismatiska ledare, Alexis Tsipras.

SYRIZA HAR EFTERLYST EN EUROPEISK skuldkonferens för att skriva ned minst en tredjedel av Greklands offentliga skuld, som efter två internationella kreditprogram för närvarande uppgår till 177 procent av landets BNP. Samtidigt lovar partiet att återbetala privatägda skulder

Alexis Tsipras hänvisar ofta till 1953 års Londonkonferens, som skrev av hälften av Västtysklands skulder och förlängde betalnings-

tiden för resten i USA:s så kallade Marshallplan som ett led i stödet för återuppbyggnaden efter kriget. Konferensen hade representanter från 20 fordringsägande länder, inklusive Grekland, Portugal och Italien, som tillkännagav att bördan av återbetalningar inte fick krossa det tyska folket.

Enligt Internationella valutafonden [IMF], är Grekland skyldigt andra euroländer, Europeiska centralbanken [ECB] och IMF 270 miljarder euro av dess totala skuld på 317 miljarder euro.

Om inte dessa internationella borgenärer samtycker att avstå från en del låneintäkter, eller att åtminstone förlänga tidsfristen för återbetalning, kan Grekland inte göra mycket. Vägrar man att betala skulle det betyda statskonkurs och det skulle driva Grekland ur euroområdet.

MEN VARKEN IMF ELLER ECB FÅR ENLIGT sina egna regelverk inte avskriva skulden. Men de lån som på kommersiella villkor getts till Grekland av andra euroländerna skulle kunna lättas upp genom ytterligare räntesänkningar och förlängningar av återbetalningstid.

Enligt en annan analys av Bruegel, en inflytelserik brusselsbaserad thinktank, kunde Greklands skuldbörda minskas till cirka 160 procent av BNP, om räntorna på 53 miljarder euro på bilaterala lån minskade till den nivå som andra euroländers regeringar för närvarande betalar när de lånar pengar för eget bruk.

Tyskland, Grekland största bilaterala långgivare, har nära noll i upplåningskostnader, vilket har gjort att regeringen inte ökade skulderna under 2014 för att täcka statsbudgetens underskott.

MEN DEN TYSKA REGERINGEN HITTILLS HAR avvisat tanken på en skuldkonferens för Grekland.

Detta skulle kunna vara en del av den tyska regeringens taktik att skrämja de grekiska väljarna och att alltjämt stödja den nuvarande borgerliga och socialdemokratiska koalitionsregeringen och dess premiärminister Antonis Samaras.

Men alla tyska ekonomer är inte avvisande till en skuldavskrivning.

”Vi borde nog minska Greklands offentliga skuld till hälften, vilket innebär att 120 miljarder euro ska skrivas av”, sade Marcel Fratzscher, chefen för det tyska institutet för ekonomisk forskning [DIY] och rådgivare till den tyska regeringen, till österrikiska TV ORF.

HUGO TORSTENSSON

VARFÖR KÖPER GREKLAND VAPEN FRÅN TYSKLAND?

Precis när jag satt på balkongen och undrade vad detta oroliga grekiska samhälle behöver i tider av pågående ekonomisk kris, hög arbetslöshet och lågkonjunktur, kände jag en kort smärta på min högra arm. Det var inte en arg och blodtörstig mygga. Det var en Leopardtank som sköt på mig med sin nyligen levererade ammunition. Varför?

Å, den tyska Leopardtanken hade slutligen fått ammunition och var redo för slagfältet. Avtalet mellan grekerna och den tyska Rheinmetall hade undertecknats bara ett par dagar tidigare.

Den tyska vapentillverkaren Rheinmetall levererar ammunition till Grekland för 52 miljoner euro. Nöjda med undertecknandet av kontraktet aviserade tyskarna på sin officiella hemsida att ”två av de beställda ammunitionstyperna kommer att levereras till den grekiska armén i slutet av 2014, för att möta ett omedelbart behov”.

Försvarsministerierna i Tyskland och Grekland lade den avtalsenliga grunden för detta förfarande i en överenskommelse som nåddes i början av 2014. I synnerhet emottar avtalet leverans av 120mm DM12A2 universalammunition samt DM63 och DM63A1 höghastighetsammunition [KE].

AVTALET OMFATTAR OCKSÅ PRODUKTION och montering hos Rheinmetall och ballistiska tabeller för KE-ammunition för den grekiska Leopard 2A4. Två av dessa ammunitionstyper, DM12A2 och DM63, kommer att levereras till den grekiska armén i slutet av 2014 för att möta ett omedelbart behov.

Jag visste att vi var mitt i ett ekonomiskt krig, men att tanksammunition var ett ”omedelbart behov” hade jag ingen aning om. Samtidigt, skrev jag i den i början av mars 2012 i en artikel: ”Tyskland, Frankrike och Nederländerna säljer till Grekland vapen värda 1.000.000.000 euro mitt skuldskrisen.”

Det var tydligen den ”deal” för Grekland för att försäkra sig om skuldavskrivning och räddningsaktioner. Jag undrar, vad för godsaker Frankrike och Nederländerna kommer att sända oss. OOOUCH, sade jag!

BLOGGEN KEEP TALKING GREECE

SOLIDARITET 0030 | JANUARI 2015 7

VALET AVGÖRANDE FÖR VÄNSTERN I EUROPA

Nyvalet kommer att bli kritiskt för Grekland, men också för hela Europa. En seger för vänsterpartiet Syriza skulle ge det hopp som Europa behöver eller åtminstone påbörja vägen bort från åtstramningspolitiken. Men riskerna är också stora för den grekiska och europeiska vänstern.

Syrizas framväxt är ett resultat av de massiva åtstramningsprogram som påtvingats Grekland sedan 2010. Trojkan [EU-kommissionen, ECB och IMF] har försett landet med väldiga utköpslån, som till följd lett till nedskärningar i den offentliga sektorn utan motstycke, skattechöjningar och lönekollaps. Greklands medlemskap i euron stängde vägen för en standarddevalvering av valutan som liksom under Asienkrisen 1997-98 gjort åtstramningspolitiken mjukare och lättare att uthärda.

Den brutala åtstramningspolitiken har lyckats att stabilisera Grekland och behålla landet inom eurozonen, men till priset att förstöra dess ekonomi och samhälle. Budgetunderskottet har drastiskt minskats, det löpande underskottet har vänts till ett överskott, och risken för kollaps av utlandsskulden har fallit tillbaka. Men BNP har minskat med 25 procent, arbetslösheten har skjutit över 25 procent, reallönerna har fallit med 30 procent och industriproduktionen minskat med 35 procent. De mänskliga kostnaderna går inte att mäta, och har växt ut till en tyst humanitär kris. Hemlösheten har exploderat, den primära hälsovården kollapsat, soppköken har flerfaldigats och barnadödligheten har ökat.

DETTA ÄR EN DJUPT ICKE-FUNGERANDE ekonomi. Mitt i denna katastrof så yrkar Trojkan på ytterligare åtstramning för att uppnå massiva budgetöverskott på 3 procent 2015, 4,5 procent 2016 och till och med högre tal senare. Syftet med detta är att betala av på den enorma utlandsskulden som nu har nått 175 procent av BNP jämfört med 130 procent 2009. Förvånande nog förväntar sig IMF att Grekland fortfarande kommer att uppnå en genomsnittlig tillväxt på 3,4 procent under den närmaste femårsperioden, förstas under förutsättningen med ett högt tempo i privatiseringar, avreglering av arbetsmarknaden och annan marknadsliberalisering. Trojkan driver i sanning en absurd ekonomisk politik.

Under 2010-11 motsatte sig det grekiska folket aktivt Trojkans katastrofala politik och åtgärder, men lyckades inte stoppa dem. Emellertid efter 2012 har arbetslösheten och fattigdomen kraftigt ökat, vilket försvårat att organisera folkliga protester. Men fortfarande är utmattningen och förbittringen över Trojkans politik så stor att de röstberättigade massivt vänt sig vänsterut i hopp om att Syriza erbjuder en bättre framtid.

Syriza lovar först en avsevärd nedskrivning av skulden och för det andra att häva åtstramningspolitiken genom att uppnå balanserade budgetar istället för överskott som krävs av Trojkan. Partiet vill åter koppla på familjer till elnäten, och ge mat och skydd för hemlösa. Det kommer att genomföra omedelbara åtgärder för att minska arbetslösheten genom offentliga program. Partiet har utlovat att sänka den enorma skattebördan, få igång offentliga investeringar i ett försök att öka tillväxten.

DET ÄR INGET RADIKALT, ÄNNU MINDRE revolutionärt i denna politik. De representerar blygsamt sunt förnuft och skulle öppna en friskare väg för andra europeiska länder. Syriza upprepar gång på gång att det vill behålla landet inom eurozonen och undvika ensidiga aktioner. Det finns knappast något tvivel att dess ledare är hängivna europaanhängare, som säkert tror att de kan hjälpa till att förvandla EU från insidan.

Problemet är dock att EU är långt ifrån för-tjusta i Syrizas idéer. Tyska banker och exportörer har kraftigt gynnats av euron och har inte för avsikt att överge åtstramningspolitiken. Berlin har sin tallrik full ändå, nu när eurozonen uppvisar förnyad svaghet med Frankrike och Italien på fallrepet. Där finns också ECB-chefen Mario Draghi, som fortsätter med sitt tal om kvantitativa lättnader, en politik som Berlin avskyr. Det sista som Tyskland välkomnar är Syriza och dess politiska program.

En uppslitande kampanj är sannolik de närmaste veckorna för att få greker att avstå från att rösta på vänsterpartiet. Skulle kampanjen förloras kan en Syrizaledd regering förvänta sig fiendlighet från EU, som har flera vapen att ta till. Syrizas program är tydligt och blygsamt, men saknar finansiering. Grekland behöver mycket pengar för att kunna betala av på skulden 2015, kanske 20 miljarder euro. Där finns några skuldåterbetalningar under våren som kan hanteras,

men en ytterligare återbetalning – 6,7 miljarder euro – skall göras i juli-augusti, vilket kräver ny färsk peng från utlandet. Och det behöver inte sägas, det grekiska banksystemet skulle snabbt kvävas om ECB slutade med att förse bankerna med likviditet.

En Syrizaregering ställs antagligen inför ett ultimatum att kapitulera, kanske genom att den erbjuds en nedbantad version av åtstramningspolitiken. Detta skulle vara en katastrof för Grekland och ett allvarligt nederlag för motståndarna till åtstramningen i Europa. Det är avgörande att Syriza vinner och genomför sitt program utan att ge efter och med hjälp av internationellt stöd. Stridslinjerna formas i Grekland.

COSTAS LAPAVITSAS

ALEXIS TSIPRAS UPPMANAR TILL ENHET

Ordföranden för största oppositionspartiet, radikalvänsterkoalitionen [Syriza] inbjuder alla sociala krafter som "lidit av memorandumkatastrofen, som kämpat och kämpar för politiska förändringar i landet och för segern av vårt folk" att gå samman i de kommande allmänna valen, rapporterar Greek Reporter.

På ett möte med Syrizas centralkommitté den 3 januari, sade Alexis Tsipras han främst öppnar upp mot vänstern och uppmanade vänster-socialister, utomparlamentariska vänstergrupper, det grekiska kommunistpartiet och Andarsy att "inse att slaget vi har att utkämpa går utöver de befintliga skillnaderna inom vänstern".

HAN SA ATT DET ÄR EN STRID SOM RÖR nutidens och framtidens arbetande och folkets rörelse.

"Vi uppmanar dem att bortse från allt som skiljer oss åt och att var och en arbeta på sitt håll för att avvärja den sociala katastrofen, för att störta memorandumregimen och ersätta den med en regering som sätter majoritetens intressen i centrum," noterade Tsipras .

Han manade också Gröna och anti-memorandumpartners som är eniga i principerna i det program som lades fram av Tsipras i Thessaloniki att samarbeta med Syriza och att komplettera den med sina egna prioriteringar.

I en kommentar till förhandlingarna med Demokratiska vänstern [Dimar] som föll igenom, sade Syrizas ordförande att hans parti trots

deras senaste oenighet, noga övervakar de politiska processer som följde Dimar avgång från regeringskoalitionen och tillade att båda parter är överens om att ett regeringsskifte kommer att vara till nytta.

Tsipras klargjorde att hans hållning och inbjudan från Syriza är uppriktiga och att partiet kommer att respektera de beslut som Dimar tar, vilka de än må vara. Han tillade också att även om det inte sker något samarbete före valet, kommer behovet av en bredare koalition finnas kvar efter omröstningen.

HUGO TORSTENSSON

SAMARBETAR INTE MED PASOK ELLER POTAMI

"Det finns ingen grund för samarbete med PASOK, Potami eller det nybildade Papandreous parti", Säger Syrizas grupptalesman i parlamentet Panagiotis Lafazanis, enligt Greek Reporter.

Lafazanis underströk att "alla ovanstående politiska partierna rör sig i samma riktning och är på samma kurs. Vad de vill ha är en andra omgång av memorandumkatastrofen, värre för landet än den första".

Tillfrågad om Greklands före premiärminister George Papandreous initiativ att bilda ett nytt parti, sade Syrizas talesman: "Det är patetiskt att Papandreou vill återkomma för att rädda landet. Han 'räddade' det en gång, en andra gång är inte nödvändigt. Nog med katastrofer. Vi tror att det grekiska folket kommer att vända ryggen åt honom."

ENLIGT LAFAZANIS "ÄR SYRIZA DET ENDA alternativet som vänder sig till alla människor och till alla medborgare. Det kan skapa en ny folklig enhet med optimism och hopp om en framtida återhämtning och återuppbyggnad. Vi är säkra på att Syriza kommer att lyckas vinna en stor seger som kommer att säkra den parlamentariska majoritet som behövs för en progressiv omsvängning i Grekland, så att trojkan och deras memorandum blir en sak för det förflutna och ett nytt progressivt sätt att skapa återhämtning och återuppbyggnad kommer att öppnas för landet . Detta är med denna visshet som vi går till valet. Det grekiska folket förstår vårt budskap och kommer att stödja det med beslutsamhet och i massiv majoritet."

DAN KOTKA

KOMMER VÄNSTERN I EUROPA ATT FÖLJA?

En Syrizeseger skulle innebära ett tydligt budskap från det grekiska folket mot åtstramning.

Det största oppositionspartiet, Syriza, har öppet satsat på den konstitutionella möjligheten att störta regeringen sedan man hävdat att dess fasthållande vid ämbetet under ytterligare två år skulle vara onormalt, eftersom det skulle strida mot andan i varje opinionsundersökning under det senaste året eller så .

Av allt att döma leder Syriza opinionsmätningarna med 3 till 10 procent och förväntas att bilda en regering, antingen byggande på en robust vänstermajoritet i parlamentet, eller, i koalition med mindre partier som är villiga att följa dess agenda, omförhandla till ett låneavtal som inte kommer att vara katastrofalt för det grekiska samhället och den grekiska ekonomin.

Trots att både den tyska och grekiska konservativa regeringar presenterar det rådande hjälpprogrammet som en ”framgångssaga”, är de flesta analytiker runt om i världen överens om att det faktiskt har misslyckats. Sex års kontinuerlig recession har lett till minskad BNP på 25 procent och en ökning av arbetslösheten till 27 procent.

Grekiska statsskulden är en bra bit över 170 procent av BNP nu och enligt trojkans uppskattningar blir det inte mindre än 120 procent till 2020.

DESSA FAKTA INNEBÄR TVÅ SAKER. FÖR det första kan det inte finnas någon utveckling inom åtstramningspolitiken för majoriteten av befolkningen, även om euroområdet fixar sin konkurrenskraft och slipper deflationen och den grekiska ekonomin börjar utvecklas i en tillväxttakt på över 4 procent – vilket är högst osannolikt.

För det andra kan det inte finnas någon fungerande demokrati så länge Grekland inte ges annat val än fattigdom, krympande ekonomi och utanförskap. Grekland är just nu ett protektorat, bundet vid ett avtal som skadar dess förmåga att skapa och förkasta olika lösningar.

Men det är inte bara Grekland.

Spanien följer samma väg både i fråga om den sociala krisen och det politiska handhavandet av krisen. Fattigdom och arbetslöshetssiffror ser ut ungefär som de grekiska och den spanska konservativa regeringen tillgriper auktoritära åtgärder

för att hålla det spanska samhället tätt. Till exempel, röstades en allmän säkerhetslag för några dagar sedan igenom, som är ett tydligt försök av regeringen att tysta protester över sin hantering av den finansiella krisen.

Deflationen drabbar Europa och utsikterna för dess största ekonomier som Frankrike, Italien och Tyskland ser inte ut att dra euroområdet tillbaka till tillväxtspåret. Som ett resultat ökar politiska krafter som ifrågasätter åtstramningarna – om de är nationalistiska, euroskeptiska och även fascistiska eller progressiva, demokratiska och pro-europeiska, som den spanska allierade partiet till Syriza, Podemos.

Vad som är slående vad gäller Syriza är att dess kritik och analys sedan 2009 har visat sig vara korrekt, trots den fortsatta skrämsekampanjen både inne och utanför landet.

Nyligen anklagade premiärminister Antonis Samaras partiet för den radikala vänstern att det kommer att leda Grekland till bankrutt och konkurs om den försöker förhandla lättare villkor för återbetalning av den grekiska skulden.

JEAN CLAUDE JUNKERS KOMMISSION HAR utfärdat uppmaningar till de grekiska väljarna att inte rösta för Syriza och den tyska finansministern säger öppet att det inte finns något alternativ för Grekland, oavsett vilken regering som kommer i regeringsställning.

Men ekonomiska bedömare som har försvarat reformerna börjar komma överens med Syriza i flera frågor, bland annat om behovet av att stoppa åtstramningarna och gå snabbare med skuldavskrivningarna. Financial Times Wolfgang Munchau skriver att ”den radikala vänstern har rätt om Europas skuld”. Bloomberg hävdar att ett slut på åtstramningen kan öka den globala ekonomin och även Morgan Stanley ber långivare att inte vara rädda för de kommande valen.

Trots en hetsande kampanj, avvisar konjunkturbedömare nu en möjlig ”Grexit” på grund av marknadens tro att någon form av affär är att föredra både för Grekland och EU.

I denna miljö skulle en Syrizeseger innebära två mycket viktiga saker; återlämnande av makten till en demokratiskt vald regering och återställande av samhörighet och nationell suveränitet samt öppnandet av ett nytt kapitel i den europeiska politiken, där parterna och de organisationer som ifrågasätter åtstramningar kommer att ta fart.

Det grekiska folket har tålmodigt gett möjlighet för nyliberala teknokrater i IMF och EU tillsammans med sina lokala motsvarigheter i den konservativa/socialdemokratiska koalitionsregeringen att experimentera och hitta en väg ut ur röran i mer än fem år - bara för att drabbas av ryggvärk och misslyckanden.

Nu när de ges möjlighet att utöva sin demokratiska rätt att välja vilken väg landet kommer att vända ber Syriza om skuldavskrivning och en New Deal för Europa, både ganska måttliga krav som kommer från ett radikalt vänsterparti.

Om Syriza faktiskt vinner valet kommer det grekiska folket vara det första att sända ett tydligt budskap mot åtstramningar, ett som kan utlösa förändringar, välbehövliga på kontinenten just nu. Och om Syriza lyckas kan Europa starta en ny sida i sin ekonomiska och politiska historia.

MATTHAIOS TSIMITAKIS

MARTIN SCHULZ ANGRIPER MERKEL

EU-parlamentets talman Martin Schulz har uttalat sig mot tyska spekulationer om att Grekland lämnar euron.

Ledande tyska medier rapporterar att förbundskansler Angela Merkel har sagt att om vänsterpartiet Syriza vinner nyvalen i Grekland, skulle detta sannolikt tvinga det skuldyngda landet att lämna den gemensamma valutan.

Den tyska regeringen har dementerat detta.

Men Schulz angrep i en intervju, som publicerades i Die Welt den 7 januari, Merkels scenario och beskrev hennes tillskrivna euroexittal som "oansvarigt".

"Det borde stå klart för alla: Det är inte fråga om lämna euron", sade Schulz.

Han varnade också EU-stater och EU-institutioner för att blanda sig i den grekiska demokratiska processen.

"De opåkallade kommentarer som ger folket i Grekland intrycket att det inte tillkommer dem, utan Bryssel, att bestämma sin framtid genom sitt val, men upp till Bryssel eller Berlin, kan även driva väljarna i armarna på radikala krafter."

Grekland har drabbats av en rad år av hög arbetslöshet och nästan ingen tillväxt, trots två räddningsaktioner värda 240.000.000.000 euro från en "trojka" av internationella långgivare - Internationella valutafonden, EU-kommissionen och Europeiska centralbanken.

Landet har en skuld på 170 procent av BNP och bakom kulisserna samtalar man om en eventuell hjälpaktion värd 30.000.000.000 euro.

Lånen kommer med förbehåll om åtstramningsåtgärder.

Bortsett från den tyska kontroversen blandade EU-kommissionen i början av december också i grekisk politik.

Ett nyval utlöstes, eftersom den grekiska premiärministern Antonis Samaras misslyckades med att få sin presidentkandidat Stavros Dimas vald, trots EU-kommissionens uttalade stöd.

Dagen efter avstod EU:s exekutiv organ från ytterligare synpunkter på valet. Men media hänvisade till uttalanden från Pierre Moscovici, EU-kommissionären för ekonomiska frågor.

"Genom denna demokratiska process, kommer det grekiska folket åter besluta om sin framtid", sade Moscovici i december.

"Ett starkt engagemang för Europa och ett brett stöd bland grekiska väljare och politiska ledare för den nödvändiga, tillväxtbefrämjande reformprocessen kommer att vara avgörande för Grekland att blomstra igen inom euroområdet."

NIKOLAJ NIELSEN

NEW YORK TIMES OCH VALET I GREKLAND

EU/IMF-trojkan och de grekiska politiker som fallit till föga för deras åtstramningspolitik har dömt Grekland till en kris som är mycket mera allvarlig och längre än 30-talskrisen. Trojkan utpressade på uppmaning av främst Tyskland den grekiska eliten att ställa in en folkomröstning om den rigida åtstramningspolitik som landet har genomgått sedan 2010.

Vänsterpartiet Syriza uppmanar inför nyvalet den 25 januari att Grekland att åtstramningspolitiken avslutas. Om partiet vinner valet och håller sina löften innebär Syriza ett stort hot mot den tyska dominansen i EU. Tyskland motsätter sig öppet att Syriza vinner ett demokratiskt val, och kräver att Grekland måste stå fast vid Trojkans utpressningspolitik.

I ett antal artiklar har New York Times uppmärksammat situationen i Grekland inför nyvalet. Suzanne Daleys citerar i en artikel 29 december Panagiotis Liargovas, direktör för det grekiska parlamentets budgetkontor att det tar kanske minst 15 år för Grekland att återfå de jobb landet förlorat under krisen. "Blandningen var inte rätt" säger Liargovas om åtstramningspolitiken. "Det blev en kur som nästan dödat patienten", säger han. Daley skriver också att under de senaste fyra åren har de tre långivarna [Trojkan] krävt mer än 800 åtgärder per år enligt grekiska tjänstemän, som krävt hundratals nya lagar, en förändring av lagar kan ske på bara några dagar eller veckor.

Daleys artikel är en av de sällsynta artiklar i New York Times som har refererat till de katastrofala kostnaderna av åtstramningspolitiken.

MEN MED DALEYS ARTIKEL ÄR NEW York Times medkännandet med Greklands situation avslutad. I en annan artikel så framställs debatten om åtstramningspolitiken som är "toxic" och inte själva åtstramningspolitiken. Denna artikel motsäger vad Daley skrivit om åtstramningens effekter när den säger att "Seniora EU-tjänstemän genast uppmanade de grekiska röstberättigade inför 25 januari att fokusera på att fortsätta den politik och åtgärder som har möjliggjort för landet att reda ut den tidigare monetära krisen och förbli en partner i eurozonen, och har börjat att återupprätta landets dåliga rykte av finansförvaltning".

Nu måste man fråga sig varför seniora EU-

tjänstemän talar om för det grekiska folket hur det skall rösta. New York Times förklarar: "Europeiska ledare började omedelbart varna för de möjliga konsekvenserna av ett skifte i grekiska politik. EU:s ekonomiske kommissionär Pierre Moscovici varande för att ett 'stark stöd till Europa och ett brett stöd från grekiska väljare och politiker för den nödvändiga tillväxtvänliga reformprocessen kommer att vara väsentligt för att Grekland skall trivas inom euroområdet. Och en hög tysk regeringstjänsteman varnade för att europeisk hjälp till Grekland kommer att villkoras med krav på omfattande nedskärningar i offentlig sektor och andra förändringar för att kontrollera utgifter. 'Vi kommer att fortsatt hjälpa Grekland på dess reformväg sade Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble i ett uttalande, men tillade ' Om Grekland väljer en annan väg kan det bli svårt'".

Moscovici kallar här åtstramningspolitiken för "tillväxtvänlig", och Schäuble framför hot om att grekerna måste välja rätt.

I ÄNNU EN ARTIKEL I NEW YORK TIMES kallas Syriza för "ett extremparti, som är skeptiskt till Europeiska unionen". Det är alltså så enligt New York Times att det parti som vill få slut på åtstramningspolitiken är extremt medan de partier som kapitulerat för tyska hot och åtstramningskrav och som lett Grekland in i en värre situation än 30-talskrisen är de goda partierna. Författaren skriver också att Trojkan kan om Grekland återtar en del av sin suveränitet tvingas att fungera utanför eurozonens paraply. "Sedan 2012 har ECB uttalat att det gör allt det som behövs för att förhindra en förtroendekris på den europeiska obligationsmarknaden och de europeiska regeringarna har rört sig mot att gemensamt garantera kontinentens banker".

Detta betyder att grekiska statsobligationer är okej så länge som ECB garanti finns på plats, vilket är skälet till varför Tyskland hotar med att lösa upp garantierna om grekerna röstar med Syriza. Efter nyåret följde uppgifterna att Merkel är redo för "Grexit".

En fundamental observation är att det inte bara är finansmarknaderna som framställer Greklands problem som självförvällat. Samma sak säger Trojkan om den grekiska tillbakagången som är värre än 30-talskrisen. Tysklands tal om europeisk solidaritet med Grekland har visat sig bara vara plattityder. Tyskland har inte agerat för att hjälpa Grekland, det har agerat för att tvinga

Grekland att hålla deras banker och företag skadeslösa.

Men för New York Times skribent betyder åtstramningspolitikens effekter ingenting. Denne oroar sig istället för att Tysklands recept för ekonomisk förbättring kommer att blockeras i det grekiska valet, och skriver att ”den stora risken är förstås att marknaderna har fel. Samma politiska krafter som tycks bestämda att föra ett extremt vänsterparti till makten i Grekland bubblar också upp i andra delar av Europa [...] Risken är inte längre att Greklands problem vill infektera resten av Europa. Den är att samma dynamik av ekonomisk politik som skapar oro i Grekland kommer snart att dyka upp hos dess större grannar”.

Låt oss hoppas att på samma sätt som åtstramningspolitiken utanför västvärlden [Washington Consensus] tidigare har lett till valet av ledare i Latinamerika som motsatt sig denna att samma sak kan hända i Europa. Grekland födde demokratin i världen, så Grekland är det ideala landet att leda Europa till att återupprätta demokratin.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

MYTER OCH FAKTA OM GREKLAND

Har den grekiska befolkningen faktiskt levt »över sina tillgångar« som det så ofta påstås? Nej! Faktum är att den grekiska befolkningens privata skuldsättningen är bland de lägsta i Europa. Som en jämförelse har Danmark enligt Eurostat ett av de högsta privata skuldnivåerna i världen.

Greklands offentliga skuld – alltså den som har skapats av grekiska politiker och teknokrater, var helt riktigt tämligen stor i krisens början. Men ser man närmare på skuldens storlek pekar mycket i riktning mot en ohelig allians av korrupta politiker och internationella samarbeten har medverkat till att höja skuldnivån markant.

ETT BELYSANDE EXEMPEL ÄR MUTSKANDALEN 2008 som det tyska företaget Siemens AG var en del av. Det tyska magasinet Der Spiegel avslöjade att verksamheten hade ingått olagliga avtal i miljardklassen med grekiska ämbetsmän från regeringen om bland annat leveranser av säkerhetssystemen till OS i Aten 2004. Därutöver har det ingåtts talrika andra olagliga avtal om leveranser till landet under 1990-talet. Och det är endast ett exempel bland många.

Oavsett varifrån den grekiska skulden kommer, kan man fråga sig varför grekerna ska glädja sig över hjälppaketet från EU och om de medverkar till att minska den höga offentliga skulden. Svaret är uppenbart, nej!

”Hjälpen” är en orwellsk eufemism. Greklands skuld var 2009 på 148 procent av BNP. Nu efter fyra års dikterade sparprogram har den nått upp till 175 procent av BNP. Tack för hjälpen, kan man säga!

De så kallade hjälppaketet är i verkligheten endast en hjälp till att betala tillbaka till de europeiska bankerna som »var så lättsinniga att överösa landet« med lån i en tid när hela systemet var baserat på borgensfria krediter – det vill säga före 2008.

Dessutom har Tyskland liksom flera andra centrala EU-länder profiterat våldsamt på den grekiska krisen och på samarbetsviljan hos en starkt komprometterad grekisk politisk klass som helt har accepterat Trojkans nyliberala agenda för ekonomin. Angivna siffror från det tyska finansministeriet visar att Tyskland kommer att tjäna nästan 41 miljarder euro [390 miljarder kronor] från 2012 till 2014 enbart i minskade räntebetalningar av landets offentliga skuld. Hittills har krisen bara kostat den tyska staten 599 miljarder euro [5,7 miljarder kronor].

LIKVÄL HAR TYSKLANDS KANSLER, ANGELA Merkel, vid flera tillfällen påtalat att grekerna och de andra sydeuropeerna som ett tack för de EU-finansierade hjälppaketet måste anstränga sig och arbeta mer och längre som deras grannar i nord.

Men den typen av uttalanden beror mest av allt på ogrundade fördomar eller dolda politiska avsikter. Siffror från OECD visar att genomsnittliga greker under åren innan krisen – alltså under de år när den gängse diskurs stod för en hämningslös köpfest – rent faktisk arbetade markant längre varje år än genomsnittliga tyskar, danskar, svenskar och andra européer.

Samtidig ödelägger nedskärningarna i Grekland nu allt vad som mödosamt har blivit uppbyggt i den nyare grekiska historien. Under påbud om en nödvändig sparpolitik sker en omfattande nyliberal omstrukturering av landet.

Alla offentliga inrättningar, den nationella infrastrukturen, naturresurser och landets arbetskraft plundras och säljs till högtstbjudande privata aktör.

DOMINIQUE ROUTHIER

”DET BLIR FÖRHANDLING OCH ETT AVTAL”

Ledaren för Greklands största oppositionsparti, Syriza Alexis Tsipras hade två meddelanden under sitt tal vid partiets konferens den 3 januari – en till Greklands långgivare och en till grekerna, rapporterar Greek Reporter.

Nikos Voutsis och sekreterare i partiets parlamentsutskott välkomnade honom till podiet, och sade att Tsipras blir den första premiärministern från vänstern.

Tsipras beskrev ramen för förhandlingarna mellan landet och dess internationella långgivare, dvs. EU-kommissionen, ECB och IMF och klagade att partiets program inte är förhandlingsbart.

”Det kommer att bli en förhandling [med landets internationella långgivare]. Det kommer att finnas en överenskommelse. Och memorandumet, tillsammans med trojkan, blir enbart historia”, sa Tsipras.

Han tillade att partiets motståndare anklagar honom för att skapa en klyfta till landets europartners. ”Men vad vi vill och vad vi planerar är en brytning med barbariet. En brytning med det irrationella och med vad som är fel.”

Tsipras upprepade sin ståndpunkt att Greklands skuld inte är hållbar och att den förda politiken i dag inte är hållbar heller den. Han förklarade att han kommer att hävda att nedskrivning av den största delen av landets skuld genom en ärlig och beslutsam förhandling, så Grekland kan äntligen komma in på en väg av tillväxt.

DAN KOTKA

EU KRÄVER FLER NEDSKÄRNINGAR

Grekerna har det i genomsnitt nästan 40 procent sämre än för fem år sedan men EU kräver ytterligare åtstramningsnedskärningar i Grekland.

Enligt anonyma europeiska tjänstemän, kommer EU/IMF/ECB-trojkan inte backa på kraven om ytterligare nedskärningar för att fylla ett uppskattningsvis 2 miljarder euros finansieringsgap för Grekland nästa år och hävdar att den grekiska regeringens budgetplaner som otillförlitliga.

Tillväxten i fattigdom blottlägger effekterna av brutala EU åtstramningsåtgärder regeringen kan tvingas att sträcka sig in nästa år.

Grekland är osams med trojkan över storleken på dess 2014 budgetunderskott.

Avvikelsen har lett till prat om att Aten – som har uteslutit generella nedskärningar i löner eller pensioner – kan tvingas att anta nya åtstramningsåtgärder.

Efter att den grekiska regeringskoalitionens presidentkandidat, som också backades upp av Bryssel, inte blev vald utan tvingade fram ett nyval, har EU och IMF lagt alla låneutbetalningar till på is tills efter nyvalet.

Nedskärningar, massprivatisering och skattehöjningar för att möta villkoren för dess räddningsaktioner, tillsammans med rekordhög arbetslöshet, har eroderat inhemsk konsumtion, vilket i Grekland står för cirka tre fjärdedelar av bruttonationalprodukten.

EVA JONSSON

STOPPA UTPRESSNINGEN I GREKLAND

Det nya året hade just börjat när Ulrich Becks hjärta upphörde att slå. Beck var en av vår tids främsta sociologer, huvudsakligen känd för sina analyser och böcker om Risksamhället.

Han oroades över hur superteknologin mer och mer hotade individens frihet och överlevnad. Ofta exemplifierade han med den storskaliga kärnkraften.

Han skrämde av att den globala kapitalismen inskränkte och underminerade den politiska demokratin. Beck var en radikal, liberal demokrat av det slag som upphört att existera i Sverige.

En av Ulrich Becks sista böcker handlar om "det tyska Europa". Han berättar där om en februarimorgon 2012 då han hörde följande tillkännagivande i radion: "I dag kommer den tyska förbundsdagen att avgöra Greklands öde." Hur var det möjligt, frågade sig Beck, att en demokratisk europeisk stat kunde få avgöra framtiden för en annan demokratisk stat och hur kunde detta ske utan att det följdes av vredesutbrott.

HISTORIEN UPPREPAR SIG I DAGARNA och Becks fråga lever vidare. Om några veckor håller Grekland val; sannolikt kan vänsteralliansen Syriza bli största parti. I väntan på valet drar de europeiska institutionerna undan ekonomiskt stöd åt Grekland.

Den tyska förbundskanslern förbereder sig för att utesluta Grekland ur eurosamarbetet. De grekiska väljarna får beskedet: det är inte ni utan EU-byråkratin och Angela Merkel som beslutar över er framtid. Röstar ni fel kommer ni att bestraffas ännu värre än i dag. EU-hierarkins besked tas emot som självklarheter, som naturliga reaktioner på Marknadens önskemål och som en följd av att tysk ordoliberalism härskar.

Vad säger den svenska regeringen, vad säger Margot Wallström? Kanske påminner hon sig om att Ulrich Beck var högtidstalare på hennes 50-årsseminarium. Wallström skulle kunna hedra sin döde vän och ideologiske förebild genom att påminna om och protestera mot att hans teser om risksamhället och hotet mot demokratin skamligt och utan protester sätts i scen inför det grekiska valet.

OLLE SVENNING

MÄNNISKOR DÖR I GREKLAND

En analys som publicerats på webbplatsen för tyska tv-nätet RTL ifrågasätter effektiviteten av åtstramningsprogrammet och den roll som trojkan spelar i Grekland.

Den tyska pressen gillar att måla bilden av lata greker som vill bli frälsta genom pengar från tyska skattebetalare, skatteflyktingar som köper fastigheter i Berlin. Visst har den grekiska eliten bidragit till skapandet av denna bild. Men titta på aktuella ekonomiska data och i på "normala" greker vilket visar att åtstramnings ålagts av

trojkan är katastrofal för medborgarna."

Kolumnisten kritiserar uttalanden från den tyska finansministern Wolfgang Schäuble, som hade betonat att det inte finns några ursäkter "att inte ta de obehagliga beslut som måste fattas."

"En sak är klar: Människor dör i Grekland eftersom de inte längre har råd med att anlita en läkare. Och för övrigt kallar Schäuble sitt parti "kristet", konstaterar artikeln.

KOLUMNISTEN UTTRYCKER SIN FÖRVÅNING om den tillfredsställelse som uttryckts av trojkan om framstegen i Greklands program under sitt senaste besök i Aten och understryker att: "Trojkan är helt enkelt ett verktyg för en fullständig liberalisering av ekonomin. Det lämnar inget utrymme för känslor eller människor."

Enligt artikeln skulle eventuella ytterligare åtstramningsåtgärder vara fatala för landet. "Precis som Tyskland under krisen, mellan 2008 och 2010, införde ett program för att stimulera den ekonomiska aktiviteten, behöver Grekland också ett investeringsprogram för att underhålla och modernisera sin offentliga infrastruktur."

JAN-ERIK GUSTAFSSON

SÄTTA GREKERNAS VÄLFÄRD FÖRE BANKERNA

Snart är det nyval i Grekland. Grekiska vänsterpartiet Syriza kan ta regeringsmakten. Partiet vill skriva ner landets statsskuld vilket har fått börsen att reagera negativt på flera håll.

På Twitter önskar Vänsterpartiets ledare Jonas Sjöstedt dem lycka till och skriver: "De sätter grekernas välfärd för EU:s och bankernas diktat."

Det föranleder tidningen Expressen att fråga om han inte ser några negativa konsekvenser med att landets skriver ner sin skuld?

– Det är helt nödvändigt, svarar Jonas Sjöstedt. Den inser alla ekonomer. Grekland kommer aldrig att kunna betala sina skulder. Frågan är om man ska ha en politik som utgår från att rädda banker eller om man ska ha en politik som går ut på att det grekiska folket ska få hopp, framtidstro och arbete.

– Den politik som högern i Grekland bedriver ihop med EU har varit en fullständig katastrof för grekerna. Runt 60 procent av unga greker är utan arbete, konstaterar Jonas Sjöstedt.

EVA JONSSON

GREKLAND PÅVERKAR SPANIEN

Om Syriza kommit till makten, kommer många se det som ett test för vad som kan hända i de spanska valen i slutet av 2015, där antietablissemangspartiet Podemos [Vi kan] förväntas göra stora vinster och eventuellt bli det största partiet. Syriza ses av många som den mall som ett antal antiåtstramningspartier försöker följa.

Detta styrks av det faktum att Pablo Iglesias, ledaren för vänsterpartiet Podemos, twittrade följande: "2015 kommer att bli det år av förändring i Spanien och Europa. Vi kommer att starta från Grekland. Kom igen, Alexis! Kom igen, Syriza! "

"TROJKAN FÖRSTÖR DETTA LAND"

"Arbetare, pensionärer och arbetslösa upplever en ändlös mardröm", sade de grekiska hamnarbetarna i ett uttalande under den senaste generalstrejken i protest mot åtstramningar som införts genom EU/IMF/ECB-trojkan, vars inspektörer var i Aten för att granska landets åtaganden som ställts i så kallade Memorandum of Understanding [MoU] som villkor för krediter [lån som ska betalas tillbaka med ränta].

De fackliga centralorganisationerna ADEDY och GSEE varnade för att regeringen kommer att ställa ytterligare krav på löne- och pensions-sänkningar, offentliga nedskärningar och privatiseringar för att uppfylla sina lånevillkor under de kommande åren för att tillmötesgå EU:s och IMF:s nyliberala hästkurer.

"Enade vi kan stoppa dem, vi kan störta dem", sade facket ADEDY från den offentliga sektorn i ett uttalande inför strejken.

"NÖDVÄNDIG REFORMPROCESS"

EU-kommissionen uttalade, efter att offentligt stött Stavros Dimas [en tidigare EU-kommissionär], presidentkandidatur att valen var en "demokratisk process" och att "det grekiska folket kommer återigen att besluta om sin framtid".

"Ett starkt engagemang för Europa och ett brett stöd bland grekiska väljare och politiska ledare för den nödvändiga tillväxtvänliga reformprocessen kommer att vara avgörande för att Grekland skall frodas igen inom euroområdet",

sade kommissionären för ekonomiska frågor, Pierre Moscovici, i ett uttalande.

"MÅSTE FÖLJA SINA ÅTAGANDEN"

Frankrikes president Francois Hollande talade om Greklands situation under en radiointervju den 5 januari. Han uppmanade landet att fokusera på att hålla sig inom euroområdet och följa sina europeiska åtaganden, rapporterar Greek Reporter.

"Grekerna är fria att välja sitt eget öde. Men, med det sagt, det finns vissa utfästelser som har gjorts och alla dessa måste självklart respekteras", sade han med undermeningen att grekerna i praktiken inte "är fria att välja sitt eget öde".

IMF DRAR IN KREDITER TILL ATEN

Internationella valutafonden [IMF] drar in den finansiella "hjälpen" till Grekland efter konsultationer med EU-kommissionen och ECB.

– Diskussionerna med grekiska myndigheter om den sjätte genomgången av programmet har skjutits upp tills en ny regering är på plats, säger IMF:s talesperson Gerry Rice.

TYSKLAND LÄMNAR EURO?

Robert Bergqvist, chefsekonom på svenska SEB, tror att Syrizas planer för ekonomin på kort sikt kan vara bra för Grekland att åter komma på fötter, men att det på längre sikt kommer att bli mycket svårt för landet att kunna säkra sig nya lån. Kraftiga skuldnedskrivningar skulle också kunna sätta en farlig dominoeffekt i rullning, varnar han.

– Ger man ett euroland de här eftergifterna har du ett antal andra euroländer som också är kraftigt skuldsatta, alltså Portugal, Spanien och Irland.

– Det gäller att hitta balans här så att det inte blir en flodväg av krav på skuldnedskrivningar som slutar i att det bara finns ett enda land som får betala detta – Tyskland. Du kommer inte att få ett tyskt stöd för detta. Skulle trycket bli så stort kan man till och med tänka sig det fantasi-eggande scenariot att det blir Tyskland som lämnar eurosamarbetet, säger Robert Bergqvist till SVT.

SOLIDARITET I ATEN MED CHARLIE HEBDO

Tusentals personer deltog i en samling i Aten för att uttrycka solidaritet med det terrordrabbade franska folket. Detta efter den blodiga angreppet i Paris på den satiriska tidningen Charlie Hebdo, vilket ledde till 12 döda och 10 sårade, rapporterar den grekiska tidningen Kathimerini.

Mötet, som hölls i Franska Institutets lokaler i Aten, var ett av liknade möten som organiserades över hela världen för att fördöma angreppen på journalister av islamistiska extremister, möjligen från Al-Qaida. Folk höll i plakat med texten "Jag är Charlie" på franska och grekiska, den text som har blivit den internationella slogan till solidariteten med offren för angreppet.

"Vi är rörda av den solidaritet som uttrycks av grekiska folket" sade den franske ambassadören i Aten Jean Loup Kuhn-Delforge.

"Vi är förenade i denna kamp" sade ordföranden för grekiska journalistförbundet Maria

Antoniadou: "Journalister får inte bli utsatta för terrorism."

Vänstergruppen i EU-parlamentet har GUE/NGL har tillkännagivit ett protestuttalande mot den grekiske premiärministern Antonis Samaras när han kopplar samman angreppet mot Charlie Hebdo med grekisk inrikespolitik och därmed påvisar hans regerings rasistiska och främlingsfientliga positioner.

Den grekiske EU-parlamentsledamot Dimitrios Papadimoulis sade: "Den blodiga attacken på Charlie Hebdo är en barbarisk händelse. Solidaritet med det franska folket, arrestering och hårda straff för de kriminella är en fråga om demokrati. Försök att ta fördel av detta angrepp och utöva ett smutsigt politiskt spel i Grekland, byggt på en högerpolitik som den grekiske premiärministern gör är föraktfullt och sorgligt."

GUE/NGL-gruppen framförde sin solidaritet med de offrens familjer och till de anställda på Charlie Hebdo.

HUGO TORSTENSSON

DE SKULDSATTAS REVOLT MOT MAKTELITEN

Den grekiska skuldkrisen som bröt 2010 är nu åter på agendan och hotar stabiliteten i eurozonen. Krisen var resultat av två faktorer. För det första ett tygellöst slöseri i både privat och offentlig sektor i Grekland under de bekymmerslösa åren 2000–2010, vilket lett till en ohållbar skuldbörda. För det andra en hänsynslös utlåning till Grekland från banker i de norra eurozonländerna. Inte en enda gång frågade sig bankdirektörerna i dessa länder om Grekland skulle kunna återbetala lånen.

Europeiska unionen valde att lösa krisen genom att straffa grekerna för att kunna rädda sina nordliga banker. Ett stenhårt åtstramningsprogram påtvingades Grekland, vars effekter nu ses överallt i landet. Nedgången i BNP är nästan 25 procent sedan 2010, arbetslösheten har stigit till höjder som inte har setts sedan 1930-talet, och stora delar av befolkningen har hamnat i fattigdom.

Bankerna har i det närmaste klarat sig ostraffade. Det är sant att det har varit en viss omgruppering av skulden som har hållits av privata investerare. Några banker har fått betala priset för överdriven långivning till Grekland,

men de flesta banker har undgått detta öde genom deras krav på skuldåterbetalning förts över till den offentliga sektorn. Dessa krav ligger nu i händerna på nationella regeringar och den europeiska centralbanken ECB. Dessa aktörer vill ha tillbaka sina pengar oavsett vilka konsekvenser detta kommer att innebära för det grekiska folket och Greklands politiska system.

DEN OFFICIELLA FÖRKLARINGEN TILL denna hårda åtstramningspolitik som tvingats på Grekland är att den har varit oundviklig och i slutändan kommer att bära frukt. Oundviklig? Ja, om avsikten varit att rädda långivarnas intressen så finns det verkligen bara en möjlighet: Grekland måste betala det fulla priset. Men kommer detta i slutändan att löna sig? Ja, om åtstramningspolitiken blir tillräckligt lång kommer man att lyckas skapa ett överskott och kunna föra över resurser till de rika länderna i norra delen av eurozonen.

Emellertid skymmer denna berättelse sikten för de politiska uppror mot den mänskliga misär som blivit resultatet av den hårdföra åtstramningspolitiken. De miljoner av människor som har drivits in i misär av långivarna från norra Europa är inga passiva subjekt. De protesterar inte bara på gatorna, något som kreditgivarna kan leva med. De röstar också på politiska partier som lovar dem att det finns bättre sätt att hantera

problemen. Och detta är de partier som är ute efter att bryta den etablerade politiska och sociala ordningen.

Det är förfärligt att se den europeiska politiska eliten har levat i en kokong, och misslyckats med att ta i beräkningen de politiska och sociala konsekvenser av de hårdföra åtstramningsprogram den har tvingat länder som Grekland till [men också andra länder i eurozonens periferi]. Den första reaktionen från Tysklands finansminister efter tillkännagivandet av nyval i Grekland var att de disciplinära åtgärderna måste fortsätta lika rigoröst.

Vad skall göras? Mycket kommer att bero av valresultatet i Grekland. Det yttersta vänsterpartiet Syriza söker att mjuka upp de hårdföra åtstramningsprogrammen och förhandla om en skuldrekonstruktion med europeiska myndigheter. Det är för en del förvånande att dessa krav faktiskt baseras på en korrekt analys av Greklands problem. Trots åtstramningen, som har varit extraordinärt intensiv, så har den grekiska skulden ökat och överskrider nu 170 procent av BNP. Bördan av denna skuld är så hög att framtida grekiska regeringar inte kommer att klara att återbetala den.

ISTÄLLET FÖR ATT FÖRNEKA DETTA faktum borde EU:s finansministrar inse problemets karaktär. De borde tänka efter hur de kan lindra skuldbördan för Grekland. Att förneka denna verklighet dömer Grekland till många år av misär och kommer att uppmuntra extrema politiska rörelser i landet ännu mera.

Risken idag är att de politiska ledarna i eurozonen vägrar att ge Grekland skuldlättnad [och till andra länder i periferin]. Om så sker står är en fundamental kris i eurozonen oundviklig. Även om Syriza inte blir störst i valet som kommer extrema partier vinna fördelar inför framtida val. Detta kommer att vara mycket skadligt för eurozonen som helhet.

Historien har lärt oss att efter en skuldkris måste en balans uppnås mellan långivarnas och de skuldsattas intressen. De ensidiga åtgärder som har vidtagits inom eurozonen när de skuldsatta har fått bära hela bördan av korrigeringspolitiken kommer nästan uteslutande leda till en revolt från de skuldsatta. Detta är nu på väg att ske i Grekland. Det kan endast stoppas om långivarna vågar inse denna realitet.

PAUL DE GRAUWE

UNDER RUBRIKEN "INGEN VINNARE" skriver Aftonbladets ledarredaktion insiktsfullt: "Möjligheten att Grekland på sikt lämnar euron anses ha ökat, och ekonomer menar att det skulle kunna hjälpa landet att komma på fötter.

Det visar nog att euron har minst lika stora problem som Grekland."

"DEN GREKISKA REGERINGENS presidentkandidat fick inte godkänt av parlamentet i den tredje omröstningen på måndagen. Landet kastas nu in i nyval och riskerar att utlösa en ny eurokris."

Det skriver Veckans Affärer på sin hemsida. Sensmoral; det är farligt med demokrati. Säkrast att ställa väljarna offside och istället överlåta den politiska makten till de transnationella kleptokraterna i EU och IMF.

UNDER RUBRIKEN "MERKEL leker med elden" skriver Svenska Dagbladets Tomas Lundin: "Budskapet från Berlin är nu att Greklands möjligheter att förhandla fram gynnsammare villkor är uttömda. 'Take it or leave it', är beskedet. Fortsätt att spara och reformera. Eller lämna eurozonen."

"ETT EUROMEDLEMSKAP ÄR oåterkalleligt", förklarade EU-kommissionens talesperson Annika Breidhardt måndagen den 5 januari i de megalomana glaspalatsen i Bryssel.

Översatt från eukratiska råder i eurozonen ett demokratiskt undantagstillstånd. EU-nomenklaturen har valt att folket inte kan välja.

"SANNOLIKHETEN FÖR ATT Grekland kommer att lämna euroområdet har ökat." Det menar Commerzbankekonomerna Jörg Krämer och Christoph Weil, enligt Svenska Dagbladet Näringsliv.

För en gång skall hoppas undertecknad att den så kallade finansmarknaden spekulerar rätt.

HANDELSBANKENS CHEFSEKONOM Jan Häggström menar att den grekiska ekonomin skulle stärkas rejält om landet överger euron.

"Det ger en stimulans för ekonomin som man inte har i dag. Vi skulle kunna räkna med en betydande ekonomisk återhämtning för Grekland", säger Jan Häggström till Ekot.

HUGO TORSTENSSON

FACKET I STRID MOT EU/IMF-TROJKAN

Sedan eurokrisens utbrott har EU mer eller mindre öppnat för tvångsförvaltning av Greklands ekonomi och beslutsutrymmet för der egna folkvalda parlamentet har minimerats. För att få krediter från EU och IMF har Grekland tvingats gå med på att sänka löner, höja skatter, minska offentlig verksamhet och privatisera allt möjligt från hela öar, sjukhus, gruvor till kranvatten.

I Grekland finns det två stora centralorganisationer, ADEDY som organiserar det offentligt anställda och GSEE som organiserar övriga löntagare. Organiseringsgraden ligger på omkring 25 procent.

I spåret av eurokrisen har en rad åtstramningspaket drivits igenom, men också en mer antifacklig lagstiftning. Den grekiska fackföreningsrörelsen är sålunda hotad från flera håll, arbetslösheten har försvagat fackets förhandlingsposition, nya arbetsmarknadslag har undergrävt de fackliga rättigheterna och fackligt aktiva hotas med våld av nazistiska Gyllene gryning.

EU och IMF har ställt krav på ekonomiska åtstramningar, men också på politiska förändringar som minskat de fackliga organisationernas manöverutrymme. Ett sådant krav från Trojkan har varit att de kollektiva förhandlingarna mellan

parterna på bransch- och sektornivå ska ersättas med lokala förhandlingar och avtal. Men Trojkan drev inte bara igenom att förhandlingarna skulle decentraliseras, utan också att arbetsgivare lokalt kunde sluta avtal med tillfälliga sammanslutningar av arbetstagare. I dubbel mening har detta försvagat de fackliga organisationerna.

Decentraliseringen har gjort det möjligt för arbetsgivare att spela ut grupper av anställda mot varandra. När det inte finns avtal på bransch- eller sektornivå är det svårt för arbetstagare att säga nej till lönesänkningar om det är enda sättet att få behålla jobben. Dessutom har möjligheten öppnats för arbetsgivare att ta egna initiativ till sammanslutningar av arbetstagare som de sedan kan göra upp med, det vill säga en lagstiftning som främjar gula fackföreningar.

FÖRÄNDRINGEN AV MAKTBALANSEN PÅ arbetsmarknaden är påtaglig. Eller för att citera Europafacket: "Hela systemet med kollektiva förhandlingar i Grekland har brutits upp." I samma veva konstaterar det grekiska medlingsinstitutet att förhandlingar för att förnya kollektivavtal i stort sett upphört och att antalet gällande kollektivavtal, i synnerhet på sektornivå, har fallit substantiellt.

Ytterligare en förändring är att Trojkan drivit igenom att minimilönerna sänkts i Grekland, generellt med 22 procent och för unga arbetstagare med 32 procent. Detta tillsammans med den

höga arbetslösheten har lett till en snabb ökning av djupt skuldsatta hushåll, hemlösa och personer som är beroende av socialt stöd och mat från soppkök drivna av kyrkor och välgörenhetsorganisationer.⁹²

Vid ILO-konferensen 2012 förde flera grekiska fackföreningar fram klagomål till ILO:s "Committee of Freedom of Association". Klagomålen, som understöddes av IFS, handlade om de förändringar som drivits igenom efter krav från Trojkan. Kommittén slog fast att Trojkans krav på att upphäva och förringa kollektivavtalen samt kraven på en decentralisering av kollektivavtalen stred mot ILO:s konventioner 87 och 98. Motsvarande klagomål fördes också fram av spanska fackföreningar.

TROTS KRITIKEN FRÅN ILO HAR DEN grekiska regeringen fortsatt att agera fackföreningsfientligt. I februari 2013 utnyttjade regeringen undantagslagar för att tvinga tillbaka strejkande sjömän till jobbet. Sjömännens krav var att få ut obetalda löner och att de berörda arbetsgivarna skulle underteckna ett nytt kollektivavtal.

I början av 2013 tvingade också regeringen transportarbetare att avbryta en strejk. De anställda protesterade mot lönesänkningar som var en direkt följd av krav från Trojkan. Regeringen hotade med massarresteringar om de anställda inte återgick till arbetet.

De hårda kraven från de utländska långivarna har medfört kraftigt sänkta löner, sämre anställningstrygghet och en ekonomi på kräftgång.

Åtgärderna har medfört radikalt sänkta löner och pensioner, samtidigt som många jobb har försvunnit. Många löntagare har blivit uppsagda eller tvingade till deltidsarbete och ett stort antal småföretag har försatts i konkurs på grund av en obefintlig efterfrågan.

I SAMBAND MED KRISPAKETEN HAR DE fackliga rättigheterna försvagats. Utan föregående förhandling med parterna har regeringen beslutat sänka lägsta nivån på löner. Regeringen har också beslutat om begränsningar i kollektivavtalsrätten, istället kan nu företag direkt teckna individuella avtal med enskilda anställda. Dessutom har anställningstryggheten försämrats och strejkrätten inskränkts.

Den beska medicin som trojkan, EU, ECB och IMF ordinerat det grekiska folket är helt baserad på ideologi och den är EU:s verk med Angela Merkel i spetsen, det menar Ioannis Poupkos som

är ungdomssekreterare och vice ordförande på fackförbundet GSEE som organiserar löntagare i den privata sektorn.

Flera av de krisåtgärder som regeringen genomfört har fackförbunden försökt stoppa, framförallt med hjälp av generalstrejker.

– Vi har haft över 20 strejker de senaste tre åren. Vi har också varit och demonstrerat vid Europadomstolen, säger Ioannis Poupkos.

DEN SENASTE GENERALSTREJKEN GENOMFÖRDES den 9 november i samband med att trojkans inspektörer besökte Aten.

”Arbetare, pensionärer och arbetslösa upplever en ändlös mardröm”, sade hamnarbetarna i ett uttalande under en generalstrejk i protest mot åtstramningar som införts genom EU/IMF/ECB-trojkan, vars inspektörer var i Aten för att granska landets prestationer under dess hjälp-paket: ”Regeringen och trojkan förstör detta land.”

Facket varnade för att Grekland kommer att ställa ytterligare krav på löne- och pensions-sänkningar, offentliga nedskärningar och privatiseringar för att uppfylla sina lånevillkor under de kommande åren för att möta EU / IMF krav.

”Enade vi kan stoppa dem, vi kan störta dem,” sade facket ADEDY från den offentliga sektorn i ett uttalande inför strejken.

HUGO TORSTENSSON

GALLERIET/CHRISTER TEMPTANDER

© CHRISTER TEMPTANDER

SOLIDARITET 0030 ÄR ETT NYHETSBRIV FRÅN NÄTVERKET FÖR GREKLAND SOM UTKOMMER FYRA GÅNGER PER ÅR. SIGNERADE ARTIKLAR KAN INNEHÅLLA ÅSIKTER SOM NÄTVERKET FÖR GREKLAND INTE DELAR. REDAKTION: HUGO TORSTENSSON, STELLAN HERMANSSON, ROBERT NYBERG. ANSVARIG UTGIVARE: SVEN BRITTON. MEJL: NYHETSBRIVET@NATVERKETFORGREKLAND.SE.

NÄTVERKET FÖR GREKLAND ÄR EN DEMOKRATISK, ANTIRASISTISK OCH PARTIPOLITISKT OBUNDEN FÖRENING SOM GENOM INFORMATION OCH UTÅTRIKTADE AKTIVITETER VERKAR FÖR SOLIDARITET MED GREKLANDS FOLK I DEN EKONOMISKA KRISEN. NÄTVERKET FÖR GREKLAND MOTSÄTTER SIG EUROPEISKA UNIONENS OCH INTERNATIONELLA VALUTAFONDENS ÅTSTRAMNINGSPOLITIK SOM FÖRDJUPAR KRISEN OCH HOTAR DEMOKRATIN.